Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26515
Copyright: Admont, Benediktinerstift

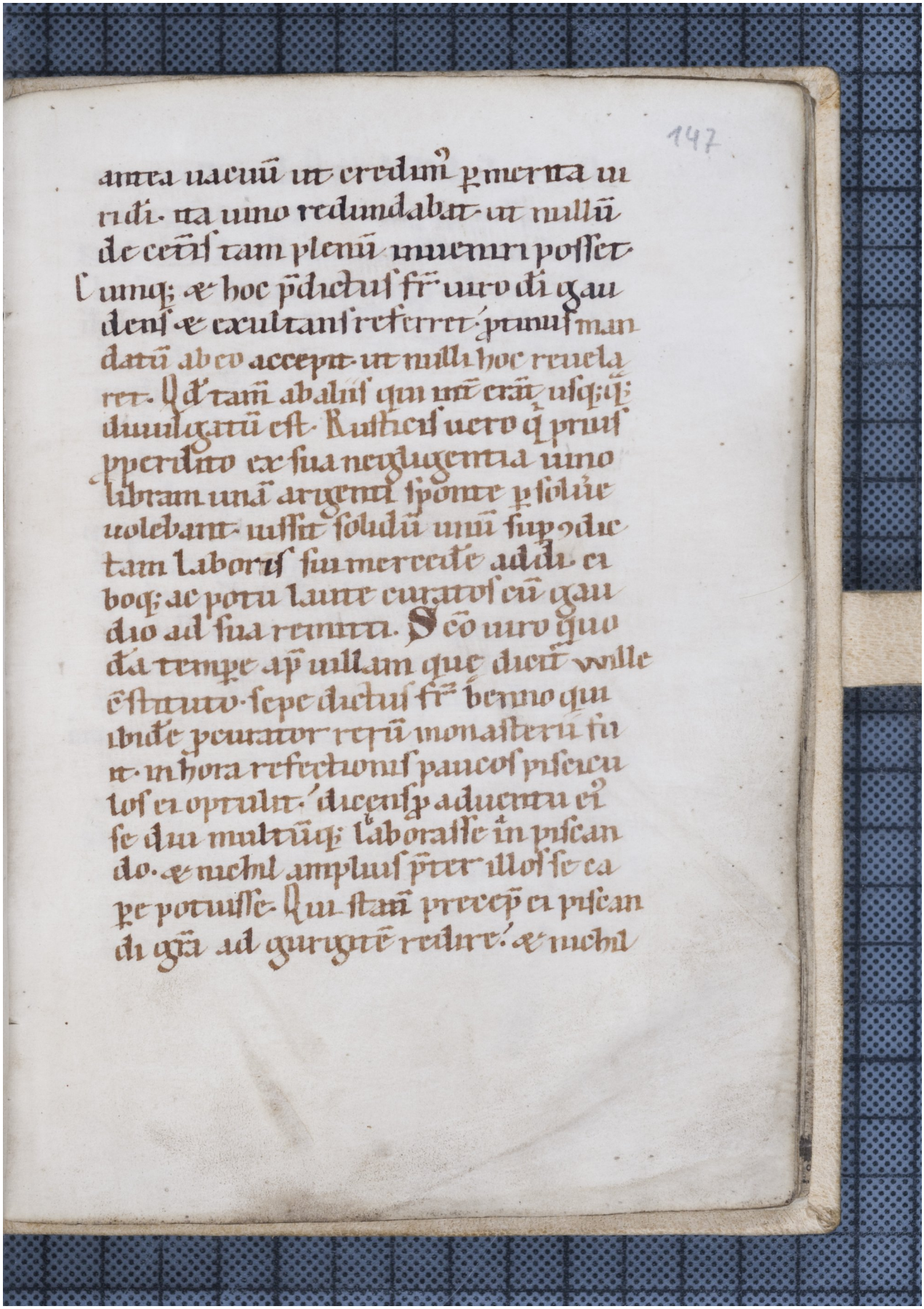

147

antea uacuū ut credum̄ p merita ui
ri dī. ita uino redundabat ut nullū
de ceētis tam plenū inuenire posset.
Cumq; ē hoc p̄ductus fr̄ uero dī gau
dens ē exultans referret. primus man
datū ab eo accepit ut nulli hoc reuela
ret. Qd̄ tam̄ ab alīis qui int̄ erāt usq; q;
diuulgatū est. Rusticis uero q̄ prius
p̄ periculo ex sua negligentia uino
libram unā argenti spōnte p solue
uolebant. iussit solidū unū sup̄ ad̄e
tam laboris sui mercede addi. ei
boq; ac potu laute curatos eū gau
dio ad sua remisit. Sēo uero quo
dā tempe ap̄ uillam quē ducē ūnlle
ēstituto. sepe ductus fr̄ benno qui
ibīdē procurator rerū monasterū fu
it. in hora refectionis paucos piscicu
los ei optulit. dicens p aduentu eī
se diu multūq; laborasse in piscan
do. ē nichil amplius p̄ter illos se ca
pere potuisse. Qui stam̄ preceptū ei piscan
di gr̄ā ad gurgitē reduxit. ē nichil